

Case No. 184
Chamber One

پرونده شماره ۱۸۴

شعبه یک

حکم شماره ۱-۱۸۴-۳۲۰

دیوان داورى دعوى ایران - ایالات متحده

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL		دادگاه داورى دعوى ایران - ایالات متحده
ثبت شد - FILED		
Date	28 JAN 1988 ۱۳۶۶ / ۱ / ۸	تاریخ
No.	184	شماره

گرینجر اسوشی ایتس،

خواهان،

- و -

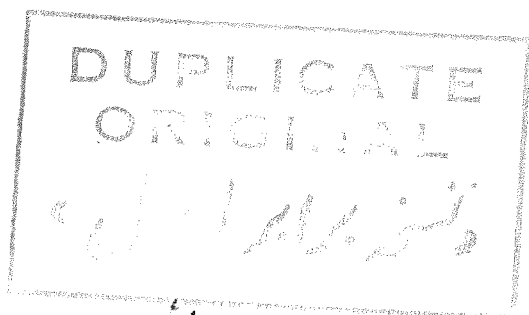
جمهوری اسلامی ایران،

سازمان رادیو و تلویزیون جمهوری اسلامی ایران،

شرکت مخابرات ایران،

سازمان هواپیمایی کشوری،

خواندگان.

نظر جداگانه آقای بوکشتیگل (رئیس شعبه یک)

نظرات مخالف و پذیرش یا عدم پذیرش و زمان و نحوه پذیرش آنها، در داورى بین المللى موضوعى سابقه دار است. این مسائل اخیراً توسط گروه تحقیق اتاق بازرگانى بین المللى تحت ریاست مدیرانۀ مارتین هانتز مورد بررسی واقع شده و باز، اساسی ترین نتیجه‌ای که به دست آمده، این بوده است که راه حل کاملی وجود ندارد.

در این دیوان داورى، داوران طی سالها نظرات جداگانه بسیاری در رابطه با آراء و تصمیمات شعب و دیوان عمومی ثبت کرده‌اند. در مواردی که این نظرات، مخالف تصمیماتی

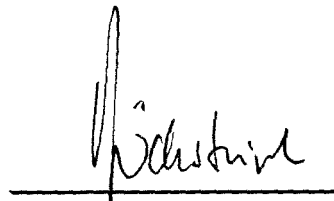
بوده که من به تنهایی و یا جزو اکثریت، امضاء کرده‌ام، غالباً" بعد از صدور رأی تهیه و ثبت گردیده، به طوری که امکان پاسخگویی به نکات تازه مطروح در نظر جداگانه در استدالات مندرج در خود رأی، وجود نداشته است. با وجود این، من هیچگاه نظر جداگانه‌ای در پاسخ این نظرات به ثبت نرساندم، زیرا معتقد بودم که متمرکز کردن سعی و کوشش و وقت خود، روی پرونده‌های متعدد دیگری که هنوز در این دیوان در دست رسیدگی است، اهمیت بیشتری دارد. بدینسان، با اینکه با نویسندگان نظرات جداگانه موافق نبوده‌ام، اجازه دادم که حرف آخر را ایشان بزنند و قصدم اینست که این رویه را در آینده نیز ادامه دهم.

اگر در نظر جداگانه مورخ سوم آذر ماه ۱۳۶۶ [۲۴ نوامبر ۱۹۸۷] خود در این پرونده، از این رویه عدول کردم، همانطور که در همانجا متذکر شدم، قصدم این بود که از حیثیت و صداقت دیوان و کارکنان آن دفاع کرده باشم. به همین دلیل، نمی‌توانم نظر جداگانه مورخ ۲۴ آذر ماه ۱۳۶۶ [۱۵ دسامبر ۱۹۸۷] آقای عاملی را بی پاسخ گذارم. همانطور که در مسابقات ورزشی بازندگانی هستند که باخت را با خوشرویی نمی‌پذیرند، در داوری نیز کسانی هستند که درک و قبول این مطلب برایشان مشکل است که امکان دارد دیگران نظرات متفاوتی داشته باشند و این نظرات حتی ممکن است مورد تأیید اکثریت نیز واقع شود. ظاهراً" آقای عاملی در موارد گذشته نیز هنگامی که از امضای حکم شماره ۳۱۴ صادره در پرونده استارت، تحت ریاست سلف من، آقای لاگرگرن، خودداری کردند، چنین مشکلی داشتند و در اینجا نیز با چنین مشکلی روبرو هستند. در این حد و حدود، سبک و محتوای دو نظر جداگانه ایشان در پرونده حاضر، خود گویای مطلب است. بنابراین، من فقط به گفتن این مطلب بسنده می‌کنم که نگارش نظر جداگانه و مشترک توسط رئیس شعبه با داوران منصوب طرفین، نه در قواعد دیوان ممنوع شناخته شده و نه بی سابقه است، کمااینکه اینجانب نظر جداگانه‌ای همراه با داوران ایرانی در تصمیم شماره ۳۷ پرونده شماره الف ۱۷- به ثبت نرساندم.

در رابطه با اظهارات آقای عاملی راجع به جریان شور، از آنجا که طبق تبصره ۲ ماده ۳۱ قواعد دیوان، شورها "محرمانه بوده و محرمانه خواهد ماند"، لذا این اشاره کافی است که من البته در جریان شور این پرونده هیچگونه تماسی با طرفین پرونده نداشتم و مضافاً اینکه اظهارات آقای عاملی در مورد نحوه برگزاری شور، از کلیه جنبه های اساسی، موضوعاً نادرست است.

اکنون که از رویه معمول خود عدول کردم، باید اضافه کنم که رویه عادی خویش را از نو پیش خواهم گرفت و قصد ندارم به هیچ سند مشابه دیگری که احتمالاً در این پرونده به ثبت رسد، پاسخ گویم.

لايه، به تاريخ هفتم بهمن ماه ۱۳۶۶ برابر با ۲۷ ژانويه ۱۹۸۸

کارل - هاینس بوکشتیگل

رئیس شعبه یک